

Vídeo-assaig TFA • “La meteorologia televisada: espectacularització, adaptació i divulgació”

Aquest vídeo-assaig vol exemplificar, a través de la secció meteorològica de TVE, l'**evolució del llenguatge visual dels informatius** de televisions d'arreu del món. Assistim a un canvi de model de televisió que deu el seu origen a uns espectadors que a cada moment reben més inputs audiovisuals per consumir, fet que disminueix la seva capacitat de retenir l'atenció en un sol producte. La televisió lineal necessita bombardejar amb impactes visuals. **La informació esdevé espectacle.** Aquesta transformació, a més, també s'ha vist potenciada gràcies a una revolució tecnològica, amb eines de realització que han avançat de manera paral·lela a les noves demandes de consum i han forçat una adaptació de les formes de transmetre la informació.

El que en uns inicis es redueix a un home del temps, figura nascuda a la televisió, assenyalant **cartolines dibuixades a mà** comença a evolucionar. Primer, substituint aquestes cartolines amb gràfics estàtics generats per ordinador i incrustats mitjançant un **chroma**, on el presentador apareix en mig de la careta inicial. Es comencen a oferir **mapes significatius** amb icones de sols i núvols, i informació sobre l'estat del mar, per complementar els mapes d'anticiclons i borrasques, de més difícil interpretació. S'afegeixen **moviments i animacions**, permetent fins i tot transicions entre diapositives que permeten ampliar el mapa per oferir una previsió detallada autonomia a autonomia, amb màxims i mínims de temperatures, i pronòstic per a tota Europa. Més tard, s'abandona la pantalla verda per traslladar el presentador a un **estudi real** on, a més, pot interactuar amb altres conductors. El plató va guanyant importància, ampliant les seves dimensions i protagonisme en pantalla, i permet al meteoròleg moure's amb llibertat i abandonar la postura de bust parlant. Fins i tot, pot realitzar entrades grandiloqüents amb llums que segueixen la seva figura. La transició a l'**emissió panoràmica** permet dedicar més percentatge de pantalla a la informació visual. Cada renovació del decorat aposta per l'**aspecte futurista** amb més determinació que l'anterior, i comença a premiar-se l'estètica d'igual o major manera que la funcionalitat amb, per exemple, la introducció de més d'una pantalla. Al seu torn, la durada dels programes s'allarga, donant lloc a més informació, rebuda mitjançant **noves fonts**: previsions a llarg termini, vídeos de diferents delegacions territorials, fotografies enviades pels mateixos espectadors a través de les xarxes socials,

etc. El contingut evoluciona juntament amb les **demandes de la societat** i s'incorporen espais sobre el canvi climàtic i altres qüestions de divulgació científica. Per la seva banda, els grafismes evolucionen i, seguint la tendència dels canals nord-americans, es posa al límit el rendiment dels ordinadors de darrera generació amb mapes tridimensionals en moviment, representació animada d'elements naturals, com el vent o el reflex de la llum del sol en el mar, i **realitat augmentada** generada a temps real. La informació televisada es nodreix d'elements visuals que fins aleshores només havien sigut propis de l'imaginari del **cinema** o els **videojocs**, realitzant, gairebé, una producció de **pornografia estètica**: una demostració de múscul audiovisual. El presentador abandona la impostura formal i es converteix en un còmplice de l'espectacle, esdevenint un autèntic *showman*.

Aquest assaig visual no és només una demostració de l'evolució de la informació meteorològica. És la demostració de com les **innovacions tecnològiques** i els **canvis en els hàbits de consum** marquen l'evolució del llenguatge visual de la informació televisada, originant canvis en els continguts i en la manera de donar-los. Fins i tot és una prova dels canvis de model de finançament de TVE, amb unes caretes que confonien patrocini amb contingut i que avui en dia serien impensables. En última instància, representa també el canvi de mode de vida de la ciutadania i un retrat de les preocupacions de la societat de cada moment. **La televisió és un reflex de l'instant en què s'emet**, només cal fixar-se en els darrers segons del vídeo-assaig on, de manera excepcional, es mostra la secció meteorològica d'un altre canal per plasmar com el confinament ha provocat un retorn als orígens involuntari.